

KAS
PAŽĪSTA
ŠMIKĪ BILBĀ?

Aš esu Liuka. Mama ir tėtis sako, kad mano mėgstamiausia veikla yra klausinėti. Klausimais juos apipyliau vos išmokusi kalbėti.

– Per tavo smalsumą mes ir patys daugiau sužinojome, – sako tėtis.

– Ir apie tokius dalykus, kurie net neįtarėme, kad bus įdomūs, – pritaria jam mama.

Kadaise paklausiau tėčio apie vabalus. Baigėsi tuo, kad tėtis laisvalaikiu stato ir taiso vabzdžių viešbučius. Iš mamos norėjau sužinoti, kaip Češyro katinas tai dingsta, tai pasirodo, o dabar ji internetu studijuoja kvantinę fiziką.

Pastebėjau, kad žmonės labai gerai jaučiasi, kai žino atsakymą. Kai ne, vaikai paprastai pripažįsta, kad

nežino, arba fantazuoja. Suaugusieji tokiais atvejais kartais mėgsta išsisukinėti, sako, kad neturi laiko arba turi daug darbo. Kartais pyksta. „Liaukis, Liuka, – sako jie. – Susigalvok, ką kita veikti.“

LIAUKIS, LIUKA,
SUSIGALVOK, KĄ KITA
VEIKTI.

Man nesunku susigalvoti,
bet kol aš neatsakysiu į šitą
klausimą, neateis eilė kitam.
Jūs gal net neįsivaizduojate, kaip
sunku vaikui, kurio galvoje yra
šimto neatsakytų klausimų eilė.

Dienos prasideda skirtingai.

Vienos jų – linksmai. Pabundi ir jau šypsaisi.

Arba nori dainuoti. Arba ką nors apkabinti.

Pasitaiko ir liūdnesnių pradžių. Tada tiesiog norisi dar kartą užmigti ir pabusti iš naujo. Kitaip. Smagiai.

